

(SRI J. MOHAMED IMAM.)

of the House to allot one or two days to discuss the Five-Year Programme. It is a very important subject and we have to offer our views on it. If you do it, we may not elaborate now in the course of discussion on the address.

Sri A. G. RAMACHANDRA RAO.—That we will consider. You may speak on it both in the discussion on Rajpramukh's Address as well as in the Budget discussion. If some more time is necessary, we shall consider in due course.

Mr. SPEAKER.—If need is felt, they may think of allotting one or more day.

Now according to the programme, Debate on Motion of Address of Thanks.

Debate on the Motion of Thanks.

* ಶ್ರೀ ಜಿ. ಸಿದ್ದಲಿಂಗಯ್ಯ (ದೊಡ್ಡಬಳ್ಳಾಪುರ).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಏಳನೆಯ ತಾರೀಖಿನ ದಿನ ನಮ್ಮ ಮಹಾರಾಜರವರು ಈ ಸಭೆಯನ್ನು ದ್ವೇಶಿಸಿ ಮಾಡಿದ ಭಾಷಣಕ್ಕಾಗಿ ತಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಪರವಾಗಿ ಒಂದು ಅಭಿನಂದನಾ ಠರಾವನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಅಪ್ಪಣೆ ಬೇಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ನಿರ್ಣಯ ಈ ರೀತಿಯಿದೆ:

"May it please your Highness,

We, the Members of the Mysore Legislative Assembly assembled in this session, beg leave to thank your Highness for the Address delivered to the members of both Houses of the Legislature".

ಅದನ್ನು ಮಂಡಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಸ್ವಾಮಿ, ನಮ್ಮ ಮಹಾರಾಜರು ಒಳ್ಳೆಯ ದೇಶಭಕ್ತರೂ, ದೈವಭಕ್ತರೂ ಆಗಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಅದರಲ್ಲೂ ಮೈಸೂರು ದೇಶದ, ಹಿತವನ್ನು ಕುರಿತು ಯಾವಕ್ಕೂ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಸಲಹೆಕೊಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವರು ಮಾಡಿದ ಭಾಷಣವು ನಮ್ಮ ಇಡೀ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶಕ್ಕೇ ಅನ್ವಯಿಸತಕ್ಕಂಥದಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ದೇಶಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂಥ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ವಿಶದವಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಆ ಒಂದೊಂದು ವಿಷಯವನ್ನೂ ಕೂಡ ಹೆಚ್ಚು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗದೆ ಹೋದರೂ ಅವರು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಅವರು ಎಷ್ಟು ದೇಶಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಇತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಅಷ್ಟೇ ದೇಶಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನಾವು ಅವುಗಳನ್ನು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸುತ್ತುತ್ತದೆ.

ಈ ಭಾಷಣದ ಒಂದೊಂದು ಅಂಶವನ್ನೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ನಾವು ಆರೋಪಿಸಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಒಂದು ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನು ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದು ಯುಕ್ತವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಏನೆಂದರೆ, ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಬಂದ ಮೇಲೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ

ದೊಡ್ಡವೂ ಬಂತೆಂದು ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡರು. ನಮಗೀಗ ಬರೀ ರಾಜಕೀಯ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಬಂದಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ವರಾಜ್ಯವಾಗಲಿ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಸ್ವರಾಜ್ಯವಾಗಲಿ, ನೈತಿಕ ಸ್ವರಾಜ್ಯವಾಗಲಿ ಬಂದಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿ ಯಾರೂ ಶಾಂತ ಮನಸ್ಸುರಾಗಿಲ್ಲ. ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಬಂದ ಮೇಲೆ ರಾಮರಾಜ್ಯ ಬರುತ್ತದೆ, ದೇಶವೆಲ್ಲಾ ಸುಖವಾಗಿರುತ್ತದೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ತಿಳಿದಿದ್ದವು. ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಈಗ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ನಿರಾಶೆಯುಂಟಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಸ್ವರಾಜ್ಯವನ್ನುವುದು ರಾಜಕೀಯ ಸ್ವರಾಜ್ಯವೇ ಅಲ್ಲ, ಜನರಲ್ಲರೂ ಸುಖವಾಗಿರಬೇಕು—ಆಗಲೇ ನಿಜವಾದ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಬಂತು ಎಂದು ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲೇ ರಾಜಕೀಯ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಜೆಗಳೆಲ್ಲರಿಗೂ ಈ ಭಾವನೆ ಬೇರೂರಿ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ದೊಡ್ಡದಾದ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ತಯಾರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ದೇಶಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಅನ್ವಯಿಸತಕ್ಕ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ನಮ್ಮದು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಪ್ರಜೆಯೂ ಜಾರಿಗೆ ತರತಕ್ಕದ್ದು ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯ. ಈ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರವೇ ಬೇರೆ, ಪ್ರಜೆಗಳೇ ಬೇರೆ ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ ಹೋಯಿತು. ಪರಕೀಯ ಸರ್ಕಾರವಿದ್ದಾಗ ಅದನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರವೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೂ ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಇದು ನಮ್ಮ ದೇಶ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೂ ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ನಮ್ಮ ದೇಶ, ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಒಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದರೆ ಈ ಸರ್ಕಾರ ನಮ್ಮದು, ನಾವೇ ಸರ್ಕಾರ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ, ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸರ್ಕಾರವೇ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸರ್ಕಾರವೂ ಪ್ರಜೆಗಳೂ ಸೇರಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ತೊಡಗಬೇಕೆಂದು ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರವರು ತಮ್ಮ ಸಂದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಅದರಂತೆ ಸರ್ಕಾರದ ಕಡೆಯಿಂದಾಗಿ, ಅನೇಕ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಅವರು ಈಗಾಗಲೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ಒಂದು ಯೋಜನೆ ಯೆನ್ನುವುದು ಈ ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ. ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರುಗಳನ್ನೆಲ್ಲರೂ ಇದರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಈ ಮೊದಲೇ ಏನೇನೋ ಟೀಕೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಜನಗಳ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕುವ ವಿಷಯವಾಗಲಿ, ಹೆಚ್ಚಿನ ಹೊರೆಯನ್ನು ಹೊರಿಸುವುದಾಗಲಿ ನಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶವಿಲ್ಲ.

1-30 P.M.

ಅನೇಕ ವಿಧವಾಗಿ ನಾವು ನಮ್ಮ ಕೃತಜ್ಞತೆ ತೋರಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಇದರಲ್ಲಿದೆ. ಅವರು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಈ ಸಂದೇಶವನ್ನು ನಾವು ಯಾವ ರೀತಿ ಜಾರಿಗೆ ತರುತ್ತೇವೆಯೋ ಆ ರೀತಿ ನಮ್ಮ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡುವುದು ಶ್ರೇಯಸ್ಕರವೆಂದು ನಾನು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೂ ಚರ್ಚಾಸ್ಪದವಾದುದಿಲ್ಲ. ಅದರೂ ಇದರೊಳಗಿರತಕ್ಕ ವಿಷಯಗಳ ಮೇಲೆ ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ವಕಾಶವಿದೆಯೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಒಂದು ಪಕ್ಷದ

*Asterisk indicates that the remarks or speeches have not been revised by the member concerned.

ಮನೋಭಾವವೂ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷ ಪಾಗಲಿ ಬೇರೆಯವರಾಗಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ದೇಶದ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವಾಗ, ಮಹಾಂಜರು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಹಿತವಚನವನ್ನು ಒಂದೇ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಗಮನಿಸಿ, ದೇಶಕ್ಕೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಬಹುದೆಂಬ ಆಲೋಚನೆಮಾಡುವುದು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಧರ್ಮವಾಗಿದೆ.

ನಾನು ಈಗ ತಾನೇ ನಮ್ಮ ಐದು ವರ್ಷದ ಯೋಜನೆಯ ವಿಷಯ ಹೇಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದೆ. ಆ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದೊಂದು ವಿಚಾರವಾಗಿಯೂ ಮಾತನಾಡಲು ಹೊರಟರೆ ಎಷ್ಟು ದಿವಸಬೇಕಾದರೂ ಮಾತನಾಡಬಹುದು. ಈಗಾಗಲೇ ಇದರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಎಷ್ಟೋ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟೊಂದು ದೊಡ್ಡದಾದ ಮತ್ತು ತೃಪ್ತಿಕರವಾದ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಈಗ ವಿವರಿಸಲು ಅಥವಾ ಚರ್ಚಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಹೇಳಬಹುದು. ಈ ಐದು ವರ್ಷದ ಯೋಜನೆ ಎಂಬುದು ನಮಗೆ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಬರಿಯ ರಾಜಕೀಯ ಸ್ವರಾಜ್ಯವನ್ನು ನಿಜವಾಗಿ ಜನರು ಸುಖವಾಗಿರುವ ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡಿರುವ ಯೋಜನೆಯೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಇದನ್ನು ಯಾವ ಯಾವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕ ಯೋಜನೆಮಾತ್ರವಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಆರ್ಥಿಕ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ವಿಷಯಗಳಿಲ್ಲದೆ, ಜನರಲ್ಲಿ ಒಗ್ಗಟ್ಟಾಗಿ ದೇಶಾಭಿಮಾನದಿಂದ ಯಾವ ರೀತಿ ಇದನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು, ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನೂ ಹೇಳಿದೆ. ಯಾವುದೇ ಸ್ವರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿಯಾಗಲಿ ಒಂದು ಸರಿಯಾದ ಯೋಜನೆಯಿಲ್ಲದೆ ಆ ದೇಶ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ದೇಶವನ್ನು ದಾರುಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಪ್ರಜೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ಈ ಯೋಜನೆ ತಮ್ಮದೆಂದು ಸ್ವೀಕಾರಮಾಡಿ ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದು ಅವಶ್ಯಕವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಬರಿಯ ಸರ್ಕಾರದ ಯೋಜನೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಇದೊಂದು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಯೋಜನೆ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಸೇರಬೇಕು, ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ಯೋಚನೆಮಾಡಿ, ಮಹಾರಾಜರವರ ಹಿತನುಡಿಯನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಮುಂದಿನ ಐದು ವರ್ಷಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡಿರುವ ಈ ಯೋಜನೆಗೆ ಸಂಬಂಧವಾದ ಕೆಲಸಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಸಾರ್ಥಕಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದು ಜಯ ಪ್ರದವಾಗಬೇಕಾದರೆ, ಜನರು ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ, ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ವಿನಿಯೋಗಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಇದು ನಮ್ಮದು ಎಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಸೇವೆಮಾಡುವುದು ಮುಖ್ಯ. ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಮಾಡಲಿ, ಇದು ನಮಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಎಲ್ಲರ ಉದ್ದೇಶವೂ ಗುರಿಯೂ ಒಂದೇ ಆಗಿದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಹಾರಾಜರವರ ಈ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಗಮನದಲ್ಲಿಡುವುದು ಅವಶ್ಯಕ.

ಇದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಸಾಲಗಳನ್ನೆತ್ತಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ಅಕ್ಷೇಪಣೆ ಮಾಡುವುದು ಅನಾವಶ್ಯಕ. ಏಕೆಂದರೆ, ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಅದನ್ನು ಬಂಡವಾಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಬೇರೆಯೇನೂ ಇಲ್ಲ. ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿದರೂ ಆ ಹಣವನ್ನು ಇದಕ್ಕೇ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆಯೇ ಎನಾ

ಸಾಧಾರಣ ಆದಳೆತದ ಬರ್ಚಿಗೆ ಆ ಹಣವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಇದನ್ನು ಬಂಡವಾಳವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ದೇಶಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಾಗಿರುವ ಐದು ವರ್ಷದ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂಬುದು ಉದ್ದೇಶ.

ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು.—ಹಾಗಾದರೆ ಈ ಯೋಜನೆ ಹಂಗಾಮಿ; ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದೂ ಹಂಗಾಮಿಯಾಗಿಯೇ ?

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಸಿದ್ದಲಿಂಗಯ್ಯ.—ಅದೂ ಹಂಗಾಮಿ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ (ತುರುವೇಕೆರೆ).—ಯೋಜನೆ ಹಂಗಾಮಿಯೇ ?

Sri A. BHEEMAPPA NAIK (Molakalmuru).—Is the Member right in revealing whether it is permanent or temporary? Is it not a revelation of the budget?

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಸಿದ್ದಲಿಂಗಯ್ಯ.—ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿರುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಮಧ್ಯೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕಬೇಕೆಂದಿಷ್ಟೆ ಇದ್ದರೆ ಹಾಕಬಹುದು.

ಐದು ವರ್ಷದ ಯೋಜನೆಗಾಗಿ ಸಾಲ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ ಅಥವಾ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಇದು ಸ್ವತಸ್ಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ, ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಅದರೂ ಈ ಯೋಜನೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಕೇಳಿದರೆ, ತರೆ ಕೆಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಅಂಥವರು ಕೇಳಬಹುದು. ಏಕೆಂದರೆ ಮಹಾರಾಜರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಸಂದೇಹಾಸ್ಪದವಾಗಿದ್ದರೆ ಆಗ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಬಹುದು ಅಥವಾ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಬಹುದು, ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿದ್ದರೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ; ಹಾಗಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಮೇಲೆ ಅನಾವಶ್ಯಕವಾದ ಚರ್ಚೆ ಮತ್ತು ಟೀಕೆ ಮಾಡುವುದೇಕೆ ?

ಶ್ರೀ ಮುರ್ಮಾ ಗೋವಿಂದರದ್ವಿ (ಚಿತ್ರದುರ್ಗ).—ರಾಜಪ್ರಮುಖರ ಭಾಷಣದ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಟೀಕೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ! ಈ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿಯ ವಿಷಯ ಪ್ರಸ್ತಾವಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಟೀಕೆ ಬರಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಸಿದ್ದಲಿಂಗಯ್ಯ.—ಅಮೇಲೆ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಲವಕಾಶವಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂಬ ಹೊರತು ಯಾರೂ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಹೇಳಬಾರದೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಯಾರೂ ತಪ್ಪಾಗಿ ಭಾವಿಸಬಾರದು.

ಮಹಾರಾಜರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಈ ಐದು ವರ್ಷದ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ನಾವು ಯಾವ ರೀತಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನಮಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಕಮ್ಯೂನಿಟಿ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅವರು ಹೇಳಿರುವುದು ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಮೂರು ವರ್ಷ ನಡೆಸಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಒಟ್ಟು ಬಡ್ತಿತೆಗೆದೊಡ್ಡದಾದರೂ ಇದರ ಹಿಂಬದಿಯಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಭಾವನೆಯನ್ನೂ ಉದ್ದೇಶವನ್ನೂ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತಂದರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದಕಾರಣ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಸಹಕರಿಸಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅನುಕೂಲವಾಗಲೆಂಬ ತತ್ವವನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಇನ್ನೆ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ಚುನಾವಣೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದನ್ನು, ಮೊದಲೇ ತೀರ್ಮಾನವಾದಂತೆ, ವೆಂಕಟಪ್ಪನವರ ಸಮಿತಿಯವರ ಸಲಹೆಯಂತೆ ಜಾರಿಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈಚೆಗೆ, ಎಲ್ಲ ಜನರಿಗೂ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸರಬರಾಸು ಮಾಡಲು ಅನುಕೂಲ

(ಶ್ರೀ ಚಿ. ಸಿದ್ದಲಿಂಗಯ್ಯ.)

ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ನಮ್ಮ ತತ್ವದ ಮೇಲೆ 50 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸಂಸ್ಥಾನದ 79 ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳಿಗೆ ಸಾವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ರೈತರಿಗೆ ಕಡಿಮೆ ಕಾಲದ ಸಾಲವನ್ನು ದೊರಕಿಸಿ ಸಹಾಯಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ರಿಜರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನಿಂದ ಸಾಲ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಏಜೆಂಟ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಮೂಲಕ ಕಡಮೆ ದರದ ಬಡ್ಡಿಯ ಮೇಲೆ ರೈತರಿಗೆ ಸಾಲವಾಗಿ ಕೊಡಲು ವಿರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ನಿಮ್ಮ ತರಗತಿಯ ಜನರಿಗೆ ವಾಸದ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದು ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಸರ್ಕಾರದ ಧೋರಣೆಯಾಗಿದೆ. ಇದುವರೆಗಾಗಲೇ 27,285 ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ವಿಧವಾದ ಪ್ರಗತಿದಾಯಕವಾದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಈ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ನಮೂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೈಟೆಕ್ಸ್ ಇನ್ಸ್ಟ್ರೋಟರುಗಳ ತಯಾರಿಕೆ ಮತ್ತು ರಾ ಫಿಲಂ ತಯಾರಿಕೆ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರು ಯಾರು ಬೇಕಾದರೂ ಟೀಕೆ ಮಾಡಬಹುದು; ಅದು ದೊಡ್ಡ ವಿಚಾರ. ಯಾವುದೊಂದು ಬೇರೆ ವಿಧವಾದ ಭಾವನೆಯಿಂದಲೂ ನಾನು ಟೀಕೆ ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಟೀಕೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಅಭ್ಯಾಸವಿರುವವರೇ; ಅದುದರಿಂದ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಬಡ್ಡೆಟ್ ಟೆಚ್‌ಗೆ ಬರುವುದರಿಂದ ನಾನು ಅದರ ವಿಷಯ ಈಗ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಈ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರ ಒಂದು ನೀತಿಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಪ್ರಸಕ್ತ ವರ್ಷದ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿರುವ ಖೋತಾವನ್ನೂ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗಬಹುದಾದ ಖೋತಾವನ್ನೂ ಸರಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ನಾನು ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಂತೆ, ಈ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾದ ಎರಡು ಮೂರು ಅಂಶಗಳಿವೆ. ಆಹಾರದ ನೀತಿಯ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಟೆಚ್ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಬೇಕಾದಷ್ಟಿದೆ; ಮುಂದೆ ಆ ವಿಷಯ ಟೆಚ್‌ಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮಹಾರಾಜರು ಹೇಳಿರುವ ಎರಡು ಮೂರು ಅಂಶಗಳನ್ನು ನಾವು ಜ್ಞಾಪಕದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆಹಾರದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಒಂದು ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ತಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ತಿಂಗಳು ತಿಂಗಳಿಗೂ ಅದು ಬದಲಾವಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಮಾರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಹಿಂದೆ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಯುದ್ಧದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಇದು ಬಂತು, ಧಾರಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಏರುಪೇರುಗಳಾಗುತ್ತವೆ, ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತವೆ. ಕೆಲವು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ಷಾಮ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಔಷಧವನ್ನು ಯಾರೂ ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಕಡೆ ಪಡಿತರ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದರೆ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಕ್ಷಾಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರುತ್ತದೆ, ಕಷ್ಟ ಬರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ವಿರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಇಂಥ ಫಲವೇ ಬರುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದಲೇ ಆಹಾರ ನೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಪ್ರಾರಂಭವಾದಾಗಿನಿಂದ ಅನೇಕ ಬದಲಾವಣೆಗಳಾಗಿವೆ; ಜನರಾದ ದೂರುಗಳು

ಬರುತ್ತಿವೆ. ಆದಕಾರಣ ಯಾವುದೊಂದು ಸರ್ಕಾರ ಬಾಗಲ ಇದೇ ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ಇದೇ ಧೋರಣೆ ತಾಳುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇಂದಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿರುವ ಒಂದು ತತ್ವವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ, No profit no loss ಪ್ರಕಾರ ನಡೆಸುವುದು, ನಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಆಹಾರವನ್ನು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲೇ ಬೆಳೆದು ನಮ್ಮ ದೇಶದವರು ತಿನ್ನಲು ಅನುಕೂಲಮಾಡುವುದು. ಇದುವರೆಗೆ ಸುಮಾರು 800 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಹೊರಗಿನಿಂದ ತರಿಸಿ ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸೇಕಡ 80ರಷ್ಟು ರೈತರಿದ್ದು ಕೊಂಡು ಆಹಾರಧಾನ್ಯವನ್ನು ಬೇರೆ ದೇಶಗಳಿಂದ ತರಿಸುವುದು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕ ಹಿತಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯ ದಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ, ನಮ್ಮ ದೇಶದ ರೈತರು ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ಪಡೆಯಲಿ, ನಮ್ಮ ಹಣ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಆಹಾರಧಾನ್ಯಗಳ ಧಾರಣೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಬೇರೆ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಜನರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಿದೆ. ನಗರಗಳಲ್ಲಿರುವ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರಿಗೆ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ ಇಂಥ ಒಂದು ಬೃಹದಾಕಾರವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಕಷ್ಟವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡುವುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಗೊತ್ತಾಗಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಈ ಕಷ್ಟವಿದ್ದೇ ಇದೆ. ಏಷ್ಯಾ ಸರಿಪಡಿಸುತ್ತಾ ಹೋದರೂ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಅನಾನುಕೂಲ ತೋರುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ತತ್ವದ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಆಹಾರ ನೀತಿಯನ್ನು ಇಂದಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿರುವ ಹಾಗೆ, ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆಯಲು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ, ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆಯನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿ ರೈತರಿಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡಬೇಕು, ರೈತರಲ್ಲಿ ಉತ್ಸಾಹವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಆಹಾರ ನೀತಿಯ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಅನೇಕ ವೇಳೆ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಕ್ಷಾಮ ಬರುತ್ತದೆ, ಅದನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕು; ಕಡಮೆ ಬೆಳೆದ್ದಲ್ಲಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರಧಾನ್ಯವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು, ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಉಚಿತವಾಗಿಯೇ ಕೊಡಬೇಕು. ಇದನ್ನೇ ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಸಾಧಾರಣ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದರೆ, ತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹೋದ ವರ್ಷ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿಯಿದ್ದರೂ, 68 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಬಹುದು: ಅಸಾಧಾರಣ ಕಷ್ಟ ಬಂದಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅದನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹಣವನ್ನೊದಗಿಸಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅದಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯಕವಾದಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಕಷ್ಟ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಮಹಾರಾಜರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಪಾಲಿಸಿ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದೆಲ್ಲವೂ ಪ್ರಯೋಜನಕರವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ, ನಮ್ಮ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಪ್ಲಾನ್‌ಗೆ ಹೇಗಿರಬೇಕೆಂದರೆ food for the body and food for the mind ಎನ್ನುವಂತಿರಬೇಕೆಂಬುದಾಗಿ ನೋಟಿಸಲು, ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರವರು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜನರಿಗೆಲ್ಲಾ ಬೇಕಾದಂಥ essential materials ಎಂದು ಯಾವ ಯಾವುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೋ ಅಂಥ

essential materials ಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಒದಗಿಸತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ಪಾಲಿಸಿಯನ್ನೂ ಮತ್ತು ಅಂಥ ಒಂದು ನೀತಿಯನ್ನೂ ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಬರುತ್ತಿದೆ. ತತ್ವಗಳಿಗೆ ಗಮನ ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೇಶ ಬಹಳ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಹೆಸರುವಾಸಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಆದುದರಿಂದಲೇ ನಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ಗಾಂಧಿ ದೇಶವೆಂದು ಜನರು ಕರೆಯುತ್ತಿರುವುದು. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಹಾಗೆ ತತ್ವಗಳಿಗೆ ಕಟ್ಟುಬಿದ್ದು ನಡೆಯುವಂಥಾ ಶಕ್ತಿ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಏನೂ ಬೇರೆ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಖಂಡಿತ ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮದು ಬಹಳ ಪುರಾತನವಾದ ದೇಶ. ನಮ್ಮ ಫಿರಾಸಫಿ ಬಹಳ ಹಳೆಯ ಕಾಲದ್ದು. ತತ್ವಜ್ಞಾನಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮ ದೇಶ ಹೆಸರಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದವರು ತತ್ವಗಳನ್ನು ಮರೆಯಲು ಬಹಳ ಭಯಪಡುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶವು ಅಂಥ ತತ್ವಜ್ಞಾನಗಳಿಗೆ ಮಾತೃಸ್ಥಾನವಾಗಿದ್ದರೂ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದಿತ್ತೀಚೆಗೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದ national character ಬಹಳ ಫೇಣಿಗತೆಗೆ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಜನರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೆ ಕೇಳಿಕೆಗಳು ಮಾಯವಾಗುತ್ತ ಬರುತ್ತಿವೆ. ಇಂಥ ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಜಾತಿ ಕೋಮುಗಳ ಸಂಪರ್ಕವೂ ಇದರಲ್ಲ. ಜಾತಿ ಕೋಮುಗಳ ಭಾವನೆ ಹುಟ್ಟಿದಂಥ ಭಾವನೆಗಳೇ ಎಲ್ಲರಲ್ಲೂ ಬೆಳೆಯುವಂತೆ ಜೋಧಮಾಡಬೇಕು. ಆಗಲೇ ನಮ್ಮ ನೀತಿಯು ಹುಟ್ಟಿ ಹಾಸಿ ಆಗುವುದು. ಇಂಥ ಒಂದು ನೀತಿಯನ್ನು ಜನರಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಬರತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಆಯಾ ವನುಷ್ಯನಿಗೆ ಅವರವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಅಪ್ಪಾಯಿ ಮಾನವಾಗಿ ತೋರಿಬರತಕ್ಕಂಥ ರಾಮಾಯಣ, ಭಾರತ ಇಂಥವುಗಳನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವುಂಟುಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಜಾತಿ ಮತಗಳ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆಯೆಂದು ಯಾರೂ ಭಾವಿಸಬಾರದು. ಆ ರೀತಿ ಭಾವಿಸಲು ಅವಕಾಶ ಸಹ ಇಲ್ಲ. ಈಗ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಮ್ಮ ನೈತಿಕ ಪುನರುಜ್ಜೀವನ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಅಭಿರುಚಿ ಬೆಳೆಯಬೇಕು. ನಮಗೆ ಮನಸ್ಸಿಗೊಂದು ಶಾಂತಿಯಿರಬೇಕು. ಅಂಥ ಶಾಂತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಸುಖವಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರವರು, ಜನರಲ್ಲಿ ದೈವಭಕ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಲೆಂಬ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡೇ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಸಲಹೆಯನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಅವರ ಭಾಷಣದ ಆದಿಯಲ್ಲೇ ಸೂಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಈಗಿರತಕ್ಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕ್ರಮವು ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲನುಕೂಲಿಸುವಂತೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕ್ರಮವನ್ನೂ ಸಹ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅದನ್ನೂ ಸಹ ನೋಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಈಗಾಗಲೇ ಅನೇಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ಎಜುಕೇಷನ್ ರಿಪಾರಂಟ್ ಸಮಿತಿಯೆಂಬುದಾಗಿ ದೇಶದಲ್ಲೆರತಕ್ಕ ಘನ ವಿದ್ವಾಂಸರುಗಳಿಂದ ಮತ್ತು ಪರಿಣತರೆಂದೊಡಗೂಡಿರತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಈಗಾಗಲೇ ತನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನೂ 3-4 ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲೇ ಮುಕ್ತಾಯಮಾಡಿ ಒಂದು ವರದಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸುವುದರಲ್ಲಿದೆ. ಆ ಸಮಿತಿಯವರು ಕೊಡತಕ್ಕ ಸಲಹೆಗಳಿಗನುಗುಣವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈಗಿರತಕ್ಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಮುಖ್ಯವಾದ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಮಹಾರಾಜ ರವರು ತಮ್ಮ ಮೈಟಿಗೆ ಯನ್ನೂ ಸಹ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಇದನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿರೂ ತಮ್ಮ ಸಹಕಾರವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರವರು ಕೋರಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರವರು ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಭಾಷಣ ಎರಡು ದೃಷ್ಟಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ಎಂದರೆ, ಒಂದು ಮಾನಸಿಕ ಮತ್ತೊಂದು ದೈಹಿಕ. ಈ ಎರಡನ್ನೂ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಬರಲು ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಅವರು ನೋಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಈ ಸಲಹೆಗಳು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸತಕ್ಕಂಥವುಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಈ ಅಂಶವನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡೇ ಸರ್ಕಾರದವರು ಎಲ್ಲ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನೂ ಆ ಬಗ್ಗೆ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. No other State has thought of these things; our State is a model State and we can be proud of it. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಕೈಕೊಂಡಿರತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಿಂದಲೂ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯ ಪತ್ರಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಒಪ್ಪಿ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ರಿಪಬ್ಲಿಕ್ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟ್ ಮತ್ತು ಇತರ ಪ್ರಧಾನ ಸಚಿವರುಗಳನ್ನೆಕರೆಯಲೂ ಇಂಥ ಪತ್ರಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತ, ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ನಂಬಿಕೊಂಡು, ವಿಶ್ವಾಸಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ವರ್ತಿಸಿದರೇ ದೇಶ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ದೇಶಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಈ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಜನರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ನೇಹಭಾವ ಬೆಳೆದುಕೊಂಡು ಬರುವಂತೆ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುದೆಂದು ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರವರು ಒತ್ತಿಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶ ಕಲ್ಬುರ್ವಿ ದೇಶ, ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದಿರುವಂಥ ದೇಶ. ನಮ್ಮ ದೇಶ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವ್ಯಕ್ತಿಗೂ ಅವರವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಆಚರಣೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂಥ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಬರಲು ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಇದೇ ನಮ್ಮ ಇಂದಿಯಾ ದೇಶದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಒಂದು ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ. ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲೇ ಎಲ್ಲೆಯೂ ಇಂಥ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಮಾನಸಿಕ ಪರಿವರ್ತನೆಗಾಗಿ ಎಂ. ಆರ್. ಎ. ಎಂಬ ಸಂಸ್ಥೆ ನಾಟಕ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಭಿನಯಿಸಿ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಇದರ ಮುಖ್ಯ ಗುರಿ who is right ಎಂಬುದಲ್ಲ what is right ಎಂಬುದು. ಹಾಗೆಂದರೆ ವ್ಯಕ್ತಿಪ್ರಾಧಾನ್ಯತೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಗಮನಕೊಡದೆ, what is right ಎಂಬುದರ ಕಡೆಗೆ ಮುಖ್ಯ ಗಮನಕೊಡುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಅನೇಕ ರೀತಿಯ ಪ್ರಚಾರಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಆ ಎಂ. ಆರ್. ಎ. ಸಂಸ್ಥೆಯವರು ಕೈಕೊಂಡು ಇಡೀ ದೇಶಾದ್ಯಂತವೂ ಸುತ್ತುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದೊಂದು ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಂಸ್ಥೆ (ಇಂಟರ್ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಬಾಡಿ). ಅದೇ ರೀತಿಯಾದ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನೂ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಡೆಸುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಸಹ ಅನೇಕ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ನಮ್ಮ ದೇಶ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಕಪ್ಪುಪಟ್ಟು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಅದು ಶಿಥಿಲವಾಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಶ್ರೀಮತಿ ಮಹಾರಾಜರವರು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯು ಬಹಳ ಬೆರೆಯುಳ್ಳದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇಂಥ

(ಶ್ರೀ ಟಿ. ಸಿದ್ದಲಿಂಗಯ್ಯ.)

ಒಂದು ಸಂದೇಶವನ್ನು ನಾವು ಸದುಪಯೋಗಪಡಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲು ಈಗ ಒಳ್ಳೆಯ ವೇಳೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆಂದೂ, ಇದರಂತೆ ನಡೆಯಬೇಕೆಂದೂ ಎಲ್ಲ ಸದಸ್ಯರನ್ನೂ ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಅವರು ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಭಾಷಣ ಬಹಳ ಪ್ರಚೋದಕವಾಗಿದೆ. ಅಂಥ ಒಂದು ಉನ್ನತಮಟ್ಟದ ಸಂದೇಶಗಳಿಂದೊಡಗೂಡಿದ ಭಾಷಣವನ್ನು ಅವರು ನಮಗೆ ದಯಪಾಲಿಸಿದುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಅವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾದ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ, ನಾವೇ ಠರಾವನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರದೂ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿಲ್ಲದಂತೆ ಸಭೆಯವರು ಸರ್ವಾನುಮತದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ತಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—Motion moved :

That an Address be presented to His Highness the Maharaja in the following terms.—

“May it please your Highness,

We, the Members of the Mysore Legislative Assembly, assembled in this session, beg leave to thank Your Highness for the Address delivered to the Members of both Houses of the Legislature.”

There are a number of amendments by Sri J. Mohamed Imam, Sri K. Pattabhiraman and also Sri M. Linganna. Would Sri Mohamed Imam like to speak on the main motion today and on the amendments tomorrow?

Sri J. MOHAMED IMAM (Jagalur).—As the Chair pleases.

Mr. SPEAKER.—You can move the amendment and speak both on the amendment and the main motion.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK (Molakalmuru).—After formally moving it, the motion has to be seconded.

Mr. SPEAKER.—You are always particular about it. In March 1950 you raised the same point.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—Is it not necessary that the motion should be seconded?

Mr. SPEAKER.—Seconding a motion is not necessary. Let Sri Imam move the amendment.

Sri J. MOHAMED IMAM.—May I move the amendment formally or regularly? When will the Budget be presented?

Sri A. G. RAMACHANDRA RAO (Leader of the House).—I believe it is better to take it up at 2-30 P.M.

Mr. SPEAKER.—Sri Mohamed Imam may move the amendment and go on till 2-30 P.M. and continue his speech later.

Sri J. MOHAMED IMAM—Sir, I beg to move :

‘That the following be added at the end of the Motion of Thanks:

“but regret that Your Highness’s Address while clearly revealing the gravity of the financial situation and the danger of further crushing burdens of taxation on the people, gives no assurance of administrative competence on the part of Your Highness’s Government, which is busy with partisan policies or of measures necessary to give relief to the people from their ever-increasing hardships.”’

Sir, I thought I had to speak on the second day as usual. I have heard with attention the speech made by the mover of the main motion. He has very ably defended the Government and the Government policies though he is out of the Government now.

Sri A. G. RAMACHANDRA RAO.—He is part of the Government.

Sri T. SIDDALINGAIYA.—[I am authorised to move this motion.

Sri J. MOHAMED IMAM—He has so ably put forward the Government’s policy and justified their actions that I am wondering why he resigned at all from the Ministry because there is absolutely no difference of opinion between him and his ex-colleagues. It may be due to some other reasons that he has resigned. I regret that in spite of his able defence of the Government, I have to move an amendment to the Motion of Thanks. Sir, it has been my misfortune to move an amendment to the Motion of Thanks every year. (Laughter).

2 P.M.

And perhaps this is the fourth or fifth time. Events have shown that I have moved the amendment *bona fide* and whatever I have predicted and whatever I have said, have come out amply.

true. It is my dearest wish to avoid this unpleasant situation, (A VOICE : Come this side). Because, every time I have to relate a sad tale. I am hoping every time that my friends opposite would create a favourable situation for me so that I may have the pleasure and privilege of congratulating you but alas, that opportunity is denied and much against my wish I have to speak out what I feel regarding the affairs of our State and it is with the deepest anxiety, especially at the present time that I have to move this amendment. We have reached a critical stage. It is nearly five years since democracy was ushered in and my friends opposite were charged with the administration of the State. They succeeded to a big estate. The inheritance which they inherited was enormous and they were given by their predecessors, including myself, a very prosperous and surplus budget, a budget which was capable of contributing every year to the funds for capital expenditure. You can verify it from the previous budgets. The State was backed by ample funds, enjoyed immense financial credit and the goodwill of all the people. You came to office with the blessings of all the people. Five years have passed. What has happened during these five years? What are we to-day? What has been your performance? I must say with all humility, it is a big vacuum. During these five years the State of Mysore, which once occupied a very proud, honoured and glorious place, not only in India but I may say with pride, in the world, in the international field, has been brought down to the present plight which we see to-day. The future is more alarming, threatening and dark. People are faced with the danger of further crushing burdens of taxation. Scarcity and inflation are rampant and they are staring at us. Let us just take stock of these five years, and find out, for the enormous amount spent, how far the State has advanced materially, culturally and how far the lot of the common man improved. These are the factors which we have to consider dispassionately. Has the lot of the common man in any way improved;

has his earning capacity increased, has happiness in any way increased? On the other hand, his plight is pitiable and miserable. All our progressive works are at a stand still; and setting aside all progressive works, our Chief Minister has undertaken the work of moral progress. Now he wants to feed us on culture and educational reforms and on Ramayana and Bharata. So, that is our plight. People are disillusioned. Many of them ask: is this the fruit of democracy? Many of them say that if they had thought that this was the fruit of democracy, they would never have voted for it. They find fault rightly with democracy. But so far as I am concerned, I can state that the fault does not lie with democracy, but with people in charge of it. I think Sri T. Siddalingaiya said just now "ನವಗೆ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಮಾತ್ರ ಬಂದಿದೆ, ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಬಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ". I think he has expressed it very well. We have got only democracy, but we have not reaped the fruits of democracy, because democracy has been misused. There is nothing wrong with democracy, but it depends on how democracy is used. Democracy was misused, its principles have been violated.

Sri T. MARIAPPA (Mysore City North).—That you should know. How the Opposition functions in democracy is also very important.

Sri J. MOHAMED IMAM.—The Opposition is here to offer constructive criticisms and I will give him only one example. I would not have mentioned this but for my friend's interruption. At the last session, you must remember my friends wanted to amend the District Boards and Village Panchayats Act and introduce adult franchise in preference to the system of indirect election to the District Board. Sri Bheemappa Naik stated that he would vote us down, but we said at that time that adult franchise did not suit the system of election and that we should continue the old system. But the Government were adamant and as a protest we walked out to make them realise their own mistake. What has been the result? Opposition has triumphed and you must resign. This

(SRI J. MOHAMED IMAM).

one example is enough to show that we are offering not destructive criticisms but constructive criticisms. But for the firm action of my party, you would have adopted adult franchise and you would have been in the soup. These are facts. Verify this with the proceedings. This is enough to convince Sri T. Mariappa about our *bona fides*, that we are here as a mirror to show you your defects so that you may rectify them.

SRI T. MARIAPPA.—Our anxiety is to have a very responsible Opposition.

SRI J. MOHAMED IMAM.—If the Government is absolutely irresponsible, nobody can help it. The members who are charged with the administration have been behaving selfishly under the cloak of democracy. From the beginning to the end, I find that partisan policy plays an important part in administration. In a system of democracy, country's interests must be kept foremost and then come other considerations, specially party considerations. But country's consideration is set aside and promotion of party interests, strengthening of the party position, satisfying the ambition and appetite of the party-men have become uppermost and the ruling consideration. Half the energies or most of the energies of the Government were utilised for strengthening the party or for removing opposition. I find that selfishness has played an important part from the beginning. From the beginning we find that offices are freely distributed including civilian offices, and prize jobs and other positions are given to the leaders of congress party. In any country, in any democracy, a member of Parliament will never be appointed to any prize job in preference to the position which he holds as a representative of the people. Let us take how many places have been distributed. But I say this is a very wrong principle and against democracy. When a man comes here, he is expected to serve the people and not to serve himself. And even now—I do not want to mention the names of the persons that have been appointed,—a

member of this House has been awarded a prize job, in the scheme of community project. What are the reasons? These prize jobs are offered either to strengthen the party or to remove opposition or to win support within the party. The Ministers, including Sri Mariappa, want to be sure of their position. In democracy, a person should not think of his own self. On the other hand, my friends are always fond of power, pomp, prestige and paraphernalia. Is there any simplicity in their life? On account of their selfishness;—democracy has been misused and that is why we are in this sorry position. (A VOICE :—Strengthen the party.) Yes, strengthen the party. I find loans, grants, permits, etc., were freely given. (A VOICE :—What kind of permits?) I will give dozens of examples. (A VOICE :—Is it freely given?) After the introduction of democracy, people who served the State, who were once perhaps genuinely taking part in the liberation of the State, overnight became contractors, bus permit-holders, businessmen and etc.

SRI G. A. THIMMAPPA GOWDA (Arkalgud).—How many on your side and how many on our side?

SRI J. MOHAMED IMAM.—Nobody on our side. The leaders of the Congress party became contractors and businessmen, so much so that this great organisation for which I had great respect,—even now I have got great respect for it—became demoralised. The people responsible never thought of the country, never thought of the poor people; they thought of themselves and even now it is going on.

Let me quote one example. The postponement of the elections to the City Municipality, Mysore. I think it is the most unsportsmanly attitude on the part of the Government revealing inefficiency. The Act was passed two years ago. The calendar of events was published. Applications were called for. When the Congress found the atmosphere hostile to them, unfavourable to them and they thought that the prestige of the party would suffer they issued a Government Order postponing

the elections. It is most unsportsmanlike, they want to retain their foothold at Mysore. I take a challenge. You hold the election, I will set up my candidate, you set up your candidates.

Sri T. MARIAPPA.—In Nagamangala, we have proved conclusively.

Sri J. MOHAMED IMAM.—I can tell you, all the members of the Congress Party were elected by a minority vote. The votes polled in their favour are much less than the votes polled in favour of the other candidate.

Sri T. MARIAPPA.—Do you mean the Nagamangala election?

Sri J. MOHAMED IMAM.—I was told 50 cars were there. Many ex-Ministers were there, canvassing. Whatever it may be, I am going to make this charge that it was in the interests of the party.

Sri T. MARIAPPA.—We have got a lot of faith in the futurity.

Sri J. MOHAMED IMAM.—You have practised a fraud on the citizens of Mysore. You want to foist on them a Municipality and members whom they do not want. Overnight, to please your party men, you pass an order, and when we put a question, you say exigency of the situation. What is the reason that you have given in the Government Order? It says that the list of voters under adult franchise are not yet ready. It is a frivolous reason. That shows you are incapable of managing the Government. If you cannot manage the election of a City Municipal Council, and even after two years if the electoral list is not ready, then the Government has no justification to continue. That shows your incapacity and inefficiency and if you are not able to manage the affairs of a City Municipality, then you are not able to manage the affairs of a big State like Mysore. It is this party-maneuvring that has been responsible to bring down the prestige of our State to the present plight in which we find ourselves to-day.

Sir, being busy with the party maneuvring, I say that they are entirely regardless of the happiness or of the hardship under which the people are living. They do not care what

L.A.

happens. They bring all administrative measures which increase their hardship and increase their burden. No democratic form of Government worth the name would ever have levied medical fees. Not even an advanced State would ever have raised the price of food stuffs from four to three seers per rupee and that too dictatorially. Just now, I asked the Minister for Health on the question of the revision of medical fees, whether it was not the duty of the Government to consult the Legislature when it was handy. Because, just as the ministers of the Government are held responsible, the members of the Legislature are also held responsible by the electorate. When the enhancement of fees was levied, many people came to me and found fault with me for the enhancement. But when the Government are asked as to why they did not consult the Legislature, you say, that it is an administrative matter and there is no need to consult the members. It is nothing else but autocracy and dictatorship. If it had been an emergent measure, I would say, it is all right. Government had nine months and in the interval there were the meetings of the Legislature. But you did not care to take the opinion of this House in the matter. This is highly irregular. You have done it. But have you considered whether it was done for the good of the common man? We call ours a Welfare State. According to the Directives, it is our duty to provide for all facilities, including education and medical. Every advanced State provides free medical facilities. In England free medical service is provided to every person whether rich or poor. We are entitled for free medical facilities in return for the various taxes we pay to the Government. But we pay taxes for nothing. We pay taxes hoping to get corresponding benefit in return. In all advanced countries, like England and America, medical facilities are absolutely free.

A VOICE:—No. It is not a fact.

Sri J. MOHAMED IMAM.—No Sir. I know that medical service is free in England. It is a fact. I have been

(SRI J. MOHAMED IMAM).

there. If you want, I shall show you the scheme and the literature. Even spectacles and artificial teeth were being supplied free. But I understand that they are now charging half the rate for these.

A VOICE.—It is a different scheme altogether.

Sri J. MOHAMED IMAM.—Every citizen of the United Kingdom—including a citizen of the Commonwealth—I know get free medical service and other services such as free operations. In a Welfare State, the Government must try to provide free medical aid to all people irrespective of their status. But here I must say, the measure you have adopted is a great anti-social measure. Even in India, no other State levies medical fees. So far as my knowledge goes, even Madras and Bombay do not levy such fees.

Sri A. G. RAMACHANDRA RAO (Minister for Law and Education).—We are levying much cheaper rates than the neighbouring States.

Sri J. MOHAMED IMAM.—I do not know. I say subject to correction. In all the small hospitals in Mysore, for centuries and for generations, there has been free medical service. Poor people were given free medical aid. But now you have made it impossible for any person to undergo any kind of special treatment. This shows your heart more than anything else and that you do not care for the poor. The very fact that you levied this fee on the rich and the poor shows your heart. Your attitude towards the people is not very broad in providing this amenity. You levied arbitrarily. But there were representations. The people should thank the Praja Socialist Party for the agitation in this behalf. As a result of this agitation, there has been some partial revision, but not full revision. I warn you. So far as medical facilities are concerned, I would request you to make them as cheap as possible. It concerns the life and death of the people. Give all free and fair facilities. You say that a man who is drawing Rs. 200 should pay. But I would say

that even a man who is drawing two hundred has got to spend in these days on so many other things and needs of the family. Do not be guided by status. But make these facilities as cheap as possible and let them be available to every one irrespective of status or income. My appeal to you is—please consider it further and revise the entire policy of levying fees on medical services. In conformity to a Social State, please make this one important amenity, medical aid, freely available. During the last two or three years, extension of medical facilities have all been stopped. I would further say that the activity of extending further medical facilities should be stepped up. The same argument applies to the educational facilities also. I know that you are crippled in finances. But do not make it a burden on the people. Please do not make such administrative orders. The administration making an order today and changing it overnight will look silly. All such things which are calculated to affect the people, the common man, will have a far-reaching effect. So that is my appeal.

Next, I wish to say a few words about foodgrains, because my other friends will say sufficiently about it. My friends on the opposite will say and it has been stated in the Rajpramukh's Address that it is service at cost. Sir, it is a well recognised principle that it is the duty of every Government to provide food to the people. To provide food, they have to subsidise.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—Provide means to earn food.

Sri J. MOHAMED IMAM.—When there is a shortage of food it is the duty of the Government to provide food even subsidising. But this principle of subsidising is being set aside. We were doing it before. Everywhere, it has been done. But all at once, the Centre and the State say 'we are not going to subsidise'. This is highly undemocratic. In England, where there is food shortage, they subsidise to the extent of 450 million pounds every year to make the food prices be within the reach of every common man. Here, are

you sure that the price of food is within the reach of every common man? What is the arrangement you have made in this Welfare State to see that every common man has his quota of food at prices within his reach? On the other hand, you are acting like businessmen, like black-marketeers. As was pointed out by my friend, you are purchasing paddy at Rs. 25 per palla, but you are selling it at Rs. 33, i.e., you are purchasing rice at Rs. 50 and selling it at Rs. 66 per palla. Is it service at cost? In all these matters, why do you burden the people? If you are incapable of providing the sufficient quota of food for the people, why do you burden the people? I would say, spare us from our friends and leave us at peace. You bring in de-control. We do not want any control from you. We will be happy without any of your controls and decontrols. Do you know the effects of your order raising the price of millets from four to three seers per rupee? Before you passed that order, Millets were freely available in the open market at four to four-and-a-half seers per rupee. But your order had the effect of raising the price. Suddenly the price of millets rose up in the open market and even at three seers are not available in the open market. Take the neighbouring State of Madras. I have to admire the bold policy set in motion by Sri C. Rajagopalachari. In the neighbouring State where there is no control, in Kottur, beautiful Beza-wada rice is being sold at two seers per rupee. Thousands and thousands of bags are being sold there. I have seen it. Millets are found there in abundance. They are available at $3\frac{1}{2}$ to 4 seers per rupee. Why do you not adopt the neighbouring States' policy? Why are you still higgie-haggle about this policy of control? Controls and restrictions always create scarcity and scarcity always creates black-market and the result is soaring of prices and we suffer. Please wash off your hands from this business. We will take care of ourselves and the country will take care of itself. Please create a free market and a free market will certainly bring us enough of food.

2-30 P.M.

Mr. SPEAKER.—Sri Mohamed Imam may continue after the presentation of the Budget.

PRESENTATION OF THE BUDGET FOR 1953-54.

Sri A. G. RAMACHANDRA RAO (Minister for Law and Education).—Sir, I beg to present the Budget for 1953-54 and while doing so I deem it a privilege which the Hon'ble Chief Minister and the Finance Minister has given me. Certainly it would have been better if he were present here and present the Budget himself. But unfortunately he is ill. However, I am glad to say that he has recovered and I expect that he will be amidst us in the course of a few days.

Sir, I rise to present before the House the Budget Estimates for 1953-54. As indicated in the speech on Budget Estimates of 1952-53, this Ministry took office at a time when a heavy deficit was left to be covered. Ever since the present Government took the responsibility of administration, continuous efforts have been made to secure economy. The retrenchment measures indicated in the last Budget speech have been given effect to, though the Savings have been offset by increases in expenditure on other inevitable items of expenditure in other directions. The policy of carrying on Food operations on *no profit no loss* basis as repeatedly recommended by the Public Accounts Committee could not be given effect to completely though the issue prices were revised to reduce the wide gap and it could be seen from the Revised Estimates that State Revenues have still to bear Rs. 15.55 lakhs during the current year excluding charges on administration (38.92 lakhs). On account of the several measures undertaken by the Centre, there was a decline in the prices of several commodities and but for the failure of rains resulting in distress conditions throughout the State, there could have been no hesitation on the part of Government